

επι Θετικά

Εκτός τόπου και χρόνου.

Στις 5.6.96 στο Επι - θετικό: « "Μοναρχία", "Διαρχία" ή » και παρά τις κατηγορηματικές και απ' όλες τις πλευρές, (εκσυγχρονιστικές και παραδοσιακές) διαβεβαιώσεις, ότι θα εξαντληθεί η τετραετία, επιχειρήσαμε να τεκμηριώσουμε τη σημασία του απόλυτου και συνειδητού ΛΕΥΚΟΥ στις επερχόμενες -όπως διαβλέπαμε από τότε- εκλογές.

Σήμερα, που το κρέας βαφτίστηκε ψάρι, (για να κρατάμε και τη νηστεία μιας, εν τούτοις, απωλεσθείσης αξιοπιστίας) και πάμε σε εκλογές, (για τους ίδιους απολύτως λόγους για τους οποίους πριν τρεις μήνες δεν θα πηγαίναμε), γινόμαστε και πάλι θεατές των πραγματικών σχέσεων, αλληλεξαρτήσεων και αλληλεπιδράσεων των διαπλεκόμενων συμφερόντων των κομμάτων (προφανώς όχι όλων) και των Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας.

Τα τρέιλερ στα ιδιωτικά κυρίως κανάλια και οι πομπώδεις ανακοινώσεις -προγεύσεις των δελτίων ειδήσεων και των ειδικών προεκλογικών εκπομπών βάζουν τα δυνατά τους: "Πυρετός στα επιτελεία των κομμάτων", "Το θερμόμετρο ανεβαίνει", "Ο ολυμπιονίκης τάδε, σκηνοθέτης δείνα, ο προπονητής, ο τραγουδιστής, ο αδελφός της τάδε, ο καθηγητής, ο προσωπικός φίλος του τάδε, ο όψιμα πολυγραφότατος συγγραφέας τάδε κ.λ.π. κ.λ.π. στο ψηφοδέλτιο επικρατείας του τάδε και τάδε κόμματος" κ.λ.π. κ.λ.π.

Και ο υπογραφόμενος, ξαφνικά αισθάνεται εκτός τόπου και χρόνου, ως πολίτης άλλης χώρας, άλλου πλανήτη, και δεν συνεγείρεται, δεν συμμετέχει, δεν τον αφορά αυτό το στημένο πανηγύρι, παρ' όλο που είναι από χρόνια αθεράπευτα ερωτευμένος με την πολιτική ως όνειρο και δρώμενο των πολιτών που πασχίζουν για ένα καλύτερο κόσμο.

(Εδώ, πολλοί νοήμονες παλαιοί φίλοι αλλά και πολύ κοντινοί δικοί μου θα πουν -και δικαιολογημένα από μια άποψη- : « εσύ είσαι "κολλημένος", δεν τρώγεις με τίποτα, αυτά είναι μελό, παλιά, περάσανε, "Τα πάντα ρει", όλα αλλάξαν και εσύ έμεινες πίσω και δεν θέλεις να το παραδεχθείς»)

Αλλά ο πυρετός πρέπει ν' ανέβει σώνει και καλά, έστω και ερήμην των "παλαιάς τεχνολογίας" πολιτών. Ετσι, ως ψύχραιμοι εντομολόγοι ερευνητές, διαβάζουμε, βλέπουμε και ακούμε:

■ Στα κανάλια οργασμός. Η αναζήτηση κορυφώνεται:

Ποιά δίδυμα παράθυρα άραγε θα εξασφαλιστούν σε κάθε δελτίο ειδήσεων, ώστε να μπορεί η θεαματικότητά του να συγκριθεί με εκείνη της κηδείας της Βουγιουκλάκη, ή εκείνη των ημερών του Ωνάσειου ή έστω της ανάκρισης ενός ψυχοπαθούς δολοφόνου ;

Ποιοί θα είναι οι καλεσμένοι των ειδικών προεκλογικών εκπομπών, ώστε η ποιότητα της εκπομπής να κυμαίνεται από ευπρεπής, ή και σοβαροφανής έστω, έως άγρια κοκορομαχία, για να ταιριάζει, αφ' ενός μεν με το καθιερωθέν image και style του star - παρουσιαστή, αφ' ετέρου δε με την στρατηγική ιδιομορφία και τα πολυδιάστατα συμφέροντα του ή των συγκεκριμένων καναλαρχών;

Ποιος πολιτικός, δυνάμει πολιτικός ή "αποχαιρετών την Αλεξάνδρεια" επειδή δεν τον παίρνει πια, θα είναι διαθέσιμος να αποκαλύψει σκάνδαλα, να καταγγείλει παληούς συντρόφους του, να αλλαξοπιστήσει μπροστά στο φακό, να βάλει στοίχημα με τους αντιπάλους του, να προκαλέσει τους πάντες, να δώσει δευτερογενώς πρωτοσέλιδους τίτλους σ' εφημερίδες;

Ποιος πικραμένος και απελπισμένος "που τον πουλήσανε", που δεν τον βάλανε στη λίστα, που αγνοήσανε "τους πολύχρονους αγώνες του" ή "την πίστη του στον αρχηγό" τον πρώην ή τον επόμενο ("ανώνυμο ή επώνυμο και γενικώς" -για να θυμηθώ τους στίχους του τραγουδιού ενός σπάνιου σε ποιότητα, σεμνότητα και ήθος δημιουργού, του Δήμου Μούτση, που βεβαίως δεν βλέπουμε και δεν θα τον δούμε σε κανένα παράθυρο και σε καμιά λίστα ψηφοδελτίου επικρατείας), είναι έτοιμος να τα κάνει γης μαδιάμ σε "ζωντανή", "αυθόρμητη" αλλά καταγιγιστικά πολυδιαφημισμένη σύνδεση;

■ Και στα μεγάλα κόμματα οργασμός.

Και επειδή "Δει δη χρημάτων" ω άνδρες Αθηναίοι, αλλά και εσείς της επαρχίας, και επειδή "εκσυγχρονισμός" πριν απ' όλα είναι "ανακαίνιση" και "διαφήμιση" και "πούλμαν -ή καλύτερα- "εξπρές της νίκης", και μετακινήσεις ψηφοφόρων με την Ολυμπιακή, (στην οποία τα κόμματα Α.Ε. χρωστάνε από τις προηγούμενες εκλογές αλλά δεν ξεχνούν να τη στηλιτεύουν ως δραχμοβόρο ΔΕΚΟ), ευλογήσαμε τα γένια μας και εγκρίναμε δια των εψηφισμένων αντιπροσώπων μας πρόσθετη έκτακτη χρηματοδότηση, (και των μικρών κομμάτων βέβαια, ως άλλοθι ισότιμης μεταχείρισης) ύψους 3,5 δις.

Και για να τηρήσουμε και κανόνες δεοντολογίας και να προστατεύσουμε την τιμή του πολιτικού κόσμου ορίσαμε πλαφόν (π.χ. 18,4 εκατομμύρια για τη Β' Αθηνών) επιτρεπομένων δαπανών των υποψηφίων βουλευτών για την ατομική προεκλογική τους προβολή.

(Η επιστημονικότητα της διαδικασίας αντικειμενικού υπολογισμού του ορίου αυτού, με έπεισε ότι ακόμα και να ήθελα δεν θα μπορούσα να πάρω μέρος σ' αυτό το πανηγύρι, μια που οι οδηγίες απ' τον παπουτσή παππού μου -πρώτο υποψήφιο

βουλευτή του ΣΕΚΕ στα Γιάννενα- που δεν μου άφησε τίποτε άλλο εκτός απ' το καλό του όνομα ήταν σαφείς: "μη χρωστάς ποτέ και σε κανένα τίποτε για να χεις τη μπάλα σου καθαρή").

[Παρακαλώ τα παραπάνω να μη θεωρηθούν υπαινιγμός έναντι οιαδήποτε, διότι είναι προφανές ότι όλοι οι άνθρωποι δεν έχουμε τις ίδιες ικανότητες και δεξιότητες και ενδεχομένως να υπάρχουν αξιοπρεπείς και καταξιωμένες ηθικά, νομικά και θεσμικά μέθοδοι, ακόμη και πολλαπλάσιας οικονομικής ενίσχυσης υποψηφίων πολιτικών ανδρών και γυναικών, τις οποίες τυχαίνει στα πενήντα πέντε μου χρόνια να αγνοώ ή να μη έχω την έφεση να μάθω].

- Αλλά και στα μικρά κόμματα, "αποκόμματα" και οργανώσεις οργανισμοί:

Αγωνιστικές Συσπειρώσεις πολιτών με ιστορία, ήθος και ικανότητες για μια ακόμα φορά θα διεκδικήσουν ένα ασήμαντο αριθμητικά ποσοστό ψήφων, σημαντικών και συνειδητών πολιτών, κατεβάζοντας πλήρεις συνδυασμούς σ' όλη τη χώρα με σημαία την "ορθοδοξία", την ιδεολογία ή την "μοναδική τους αλήθεια", παράλληλα με σαλτιμπάγκους κομματάρχες γελοίων αποκομμάτων και τις στερεόκλητες συμμαχίες τους, με τους οποίους θα συναγελασθούν σε επιτροπές δεοντολογίας για κατανομή ενός τηλεοπτικού χρόνου μηδενικής -επικοινωνιακά- αξίας, στο βαθμό που ο αναγκαστικά μακρύς και ταχύς μονόλογός τους, χωρίς "γλάστρες", ειδικά εφφέ, σκηνικά και ιταλούς σκηνοθέτες θα πέσει νομοτελειακά στο κενό.

- Και εμείς, δεν "παίζουμε" σ' αυτό το παιχνίδι από επιλογή, όντας σίγουροι ότι οι επαγγελλόμενοι εκσυγχρονισμοί (σοσιαλιστικοί / κεντροαριστεροί και συντηρητικοί / κεντροδεξιοί) είναι ίδιας ποιότητας, (της ποιότητας της νέας τάξης). Ακόμα, δεν πιστεύουμε ότι ένα τρίτο κόμμα -ρυθμιστής μπορεί ν' αλλάξει το σκηνικό και να εξαγνίσει και να εξαγιασεί στην κολυμβήθρα του Σιλβάμ με την συμμαχία του ένα απ' τα μεγάλα κόμματα που τώρα σκαιά στηλιτεύει, μετατρέποντας ως ο από μηχανής Θεός, την "υποτελή στις Βρυξέλλες και τις ΗΠΑ" κυβέρνησή του, σε "κυβέρνηση του λαού", απλώς και μόνο με την "καταλυτική" και "μαγική" συνδρομή των 10 ή 15 βουλευτών του.

- Και τότε; Τι προτείνουμε;

Το ξαναλέμε για τελευταία φορά.

Σ' αυτές τις εκλογές, ένα μαζικό ΛΕΥΚΟ, πολιτικά ισότιμο και παραγωγός ίδιου αποτελέσματος με κάθε άλλη έγκυρη ψήφο, θα προβληματίζε και θ' απελευθέρωνε συνειδήσεις, θ' άνοιγε ενδεχομένως δρόμους για αξιοπιστες πολιτικές αναζητήσεις μετά τις εκλογές, θα έδινε ίσως την ευκαιρία για ουσιαστικό και πολυδιάστατο διάλογο πολιτών (μέσα και έξω από κόμματα), κινήσεων και πρωτοβουλιών τους, χωρίς τη δαμόκλεια σπάθη του

"εδώ είμαστε και εμείς, πάντα συνεπείς, δεν το βάζομε κάτω", "εμείς καταγράψαμε σε 0,58% και πάλι τη δύναμή μας στο λαό" ή "ψήφισα το κόμμα αυτό για τελευταία φορά, άλλωστε τι αξιόπιστη εναλλακτική λύση είχα;"

Η πρόταση είναι να βοηθήσουμε να υπάρξουν οι προϋποθέσεις για να ακούσουν και να ακουστούν και αυτοί που έχουν άποψη, ελπίδα, ικανότητες και όνειρο, από συμπολίτες τους που είναι έτοιμοι να θυσιάσουν κάθε μονομονία τους, θεμιτή ή αθέμιτη, στην ρεαλιστική προοπτική μιας εναλλακτικής λύσης που θα βρούμε όλοι μαζί.

Ο υπογραφόμενος, σε δεκατρία κείμενά του στην -μακαρία τη λήξει- εφημερίδα "Πρώτη" πριν από δέκα περίπου χρόνια, όντας ακόμη μέλος του ανωτάτου οργάνου ενός μεγάλου κόμματος, πρότεινε μία διαδικασία για τη συγκρότηση της Μεγάλης Αριστεράς, (Δημοκρατικής, Πλουραλιστικής, Δημιουργικής και Υπεύθυνης).

Οι τότε ηγέτες της κοινοβουλευτικής αριστεράς πρόκριναν, "ρεαλιστικά" κατ' αυτούς, την μέθοδο μηχανιστικής και χωρίς αρχές άθροισης κομμάτων, αποκομμάτων, ηγετίσκων και παραγόντων σε συνασπισμό που οδήγησε αργότερα στην συγκυβέρνηση.

Οι εξωκοινοβουλευτικοί, απλώς την αγνόησαν ή δεν εμπιστεύτηκαν αυτόν που τη διατύπωνε.

Αργότερα περάσαμε στη δημιουργία του Forum της Αριστεράς, που και αυτό, παρά τις γόνιμες συζητήσεις τις οποίες προκάλεσε αυτοδιαλύθηκε γιατί πολλοί ερωτοτροπούσαν ταυτόχρονα με αμεσότερες και "ρεαλιστικότερες" επιλογές.

Σήμερα, μια νέα πρωτοβουλία πολιτών σ' αυτή την κατεύθυνση θα μπορούσε νάναι ακόμη πιο ανοιχτή σε κάθε υποψιασμένο πολίτη ανεξάρτητα απ' τις κοσμοθεωρητικές και ιδεολογικοπολιτικές του καταβολές. Συνεπάγεται όμως υπομονή, επιμονή, ανοιχτό μυαλό, ειλικρίνεια και συνειδητή απαλλαγή απ' την κρυφή γοητεία της εξουσίας και της κεντρικής πολιτικής σκηνής και από το συνακόλουθο ήθος, την ποιότητα και τα τερτίπια τους.

Μια αξιόπιστη και πραγματικά προοδευτική εναλλακτική πολιτική πρόταση πριν απ' όλα προϋποθέτει σεβασμό στον πολίτη, την πόλη, τη φύση και τον πολιτισμό.

Και μία απορία:

- Πώς θα μπορούσε ο υπογραφόμενος να ξέρει ότι κάποιος διάβασε τα παραπάνω;
- Και ακόμη περισσότερο το πώς αντιδρά;

28.8.96

Επι-Θετικός

και για την ανάληψη της
ευθύνης και των πιθανών
συνεπειών

